

miast Krakowa i Lwowa przy magistratach tychże miast", oraz słowa: „a przy delegacie Rządu w Wilnie dla ziemi wileńskiej”.

§ 2. Paragraf 3 tego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Skład komisji lekarskiej I instancji stanowią: Lekarz urzędowy powiatu (dla m. st. Warszawy naczelnik Wydziału Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu dla m. st. Warszawy) jako przewodniczący, oraz drugi lekarz urzędowy wyznaczony przez wojewodę (w Warszawie przez Komisarza Rządu na m. st. Warszawę). W razie braku drugiego lekarza urzędowego w miejscu siedziby starostwa wyznacza wojewoda jako drugiego członka komisji miejscowego lekarza sądowego, a w razie braku takiego, lekarza urzędowego z najbliższej miejscowości. Przy badaniu pracowników kolei państwowych wchodzi w skład komisji ponadto lekarz kolejowy, wyznaczony przez prezesa tej dyrekcji kolei państwowych, w okręgu której znajduje się miejscowość, w której odbywają się posiedzenia komisji lekarskiej.

Skład komisji lekarskiej II instancji stanowią: naczelnik wydziału zdrowia województwa jako przewodniczący, jeden z inspektorów lekarskich, wyznaczonych przez wojewodę, oraz naczelnik wydziału sanitarnego tej dyrekcji kolei państwowych, lub też jego zastępca, wyznaczony przez prezesa odnośnej dyrekcji kolei państwowych, w której okręgu jest siedziba danego województwa. Do komisji lekarskiej II instancji przy województwie pomorskiem deleguje prezes Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku w miejsce naczelnika wydziału sanitarnego jednego z lekarzy kolejowych, zamieszkałego w Toruniu”.

§ 3. Paragraf 4 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„W wypadkach, przewidzianych w punkcie c) § 2 w skład komisji lekarskiej I instancji, nie wyłączając komisji dla miast Krakowa i Lwowa, wchodzi starosta, względnie jego zastępca, a dla m. st. Warszawy — Komisarz Rządu, względnie jego zastępca, jako przewodniczący, przedstawiciel władzy służbowej badanego funkcjonariusza, oraz członkowie, wymienieni w ustępie pierwszym § 3, zaś w skład komisji lekarskiej II instancji — wojewoda, względnie jego zastępca, jako przewodniczący, przedstawiciel władzy służbowej funkcjonariusza, względnie władzy bezpośrednio wyższej, oraz członkowie, wymienieni w ustępie drugim § 3”.

§ 4. Paragraf 9 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Członkom komisji lekarskiej, nie będącym funkcjonariuszami państwowymi, przysnaje się diety w takiej wysokości, jak funkcjonariuszom państwowym VI stopnia służbowego, o ile zaś nie mieszkają w miejscu posiedzenia komisji, przysnaje się im ponadto zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do miejsca posiedzeń komisji i z powrotem, na zasadzie przepisów w sprawie diet i kosztów podróży funkcjonariuszów państwowych, z wyjątkiem zwrotu kosztów przewozu bagaży podróżnych oraz wydatków na tragarzy.

Wydatki, połączone z badaniem funkcjonariuszów państwowych, obciążają zarząd Ministerstwa Skarbu”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W z. Prezesa Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*
Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

161.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 marca 1926 r.

w sprawie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze powiatu kosto-polskiego województwa wołyńskiego.

Na zasadzie artykułu 7 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w sprawie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505), oraz w uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8, poz. 77) zarządza się co następuje:

§ 1. Przypadająca na obszarze powiatu kosto-polskiego województwa wołyńskiego ogólna suma podatku gruntowego (art. 6 ros. ust. o pod. bezp. tom V Zb. Pr. wyd. z r. 1903) zostaje określona w przeciętnych wysokościach, ustalonych w kwocie 0,60 zł. z jednej dziesięciny gruntów uprawnych, łąk, ogrodów i sadów i 0,12 zł. z jednej dziesięciny przestrzeni leśnych, błotnistych i pastwisk.

§ 2. Postanowienia art. 2, 8, 12, 13 i 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505), tudzież §§ 2, 3, 4, 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 72, poz. 560), oraz postanowienia zawarte w § 1—3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 339), o ile dotyczą podatku gruntowego mają moc obowiązującą na obszarze powiatu kosto-polskiego województwa wołyńskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r.

W z. Prezes Rady Ministrów: *Wł. Raczkiewicz*
Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

162.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 17 grudnia 1925 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zmian w załączniku 1 (wykaz szkół) do rozporządzenia z dnia 24 marca 1925 r. o wykonaniu artykułu 57 ustęp ostatni ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Na mocy art. 57 ustęp ostatni ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby